

SUUREN PAASTON KATUMUS- JA MARTTYYRISTIKIIRAT

Marttyyristikiiroita ja Johannes Damaskolaisen vainajien stikiiroita veisataan suuressa paastossa perjantai-iltojen ehtoopalveluksissa avuksihuutostikiiroina (jos toimitetaan ennenpyhitettyjen lahjain liturgia) tai virrelmästikiiroina (jos toimitetaan pelkkä ehtoopalvelus) sekä lauantaiden aamupalveluksissa kiitossti-kiiroina viikon sävelmäjakson mukaan. Theofaneen vainajien stikiirat veisataan aamupalveluksen virrelmästikiiroina. Katumusstikiiroja puolestaan veisataan sunnuntai-iltojen ehtoopalveluksissa, niin ikään viikon sävelmäjakson mukaan. Painetuissa Tridioneissa nämä tekstit julkaistaan yleensä liitteenä edellä koot-tujen marttyyritroparien tavoin.

Veisut ovat peräisin Parakletikesta: lauantain aamupalveluksen tekstit ovat suoraan löydettävissä sieltä. Sunnuntai- ja perjantai-iltojen tekstit sen sijaan ovat kokoelma eri päiville sijoitetuista teksteistä, joten ne on julkaistu tässä yhteydes-sä yhteen koottuina.

ENSIMMÄINEN SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana:

Vapahtaja, aava on rikosteni ulappa, | ja minä hukun syntieni syöveriin. | Ojenna kätesi minulle, niin kuin Pietarille, || ja armahda minua, Jumala!

Pahat ajatukset ja teot ovat minut tuominneet, oi Jumala Vapahtaja, | mutta anna minulle parannuksen aivoitus, että huutaisin: | Pelasta minut, oi hyvä Hyväntekijäni, || ja armahda minua!

Toinen maailma odottaa sinua, sielu, | ja Tuomari paljastaa hirveät salaisuutesi. | Älä siis kiinnny täkäläiseen, vaan riennä huutamaan Tuomarille: || Jumala, ole minulle armollinen ja pelasta minut!

Vapahtajani, älä hylkää minua, | vaikka synnin välinpitämättömyys minua vallitseekin. | Herätä minut katumaan | ja tee minusta viinitarhaasi otollinen työntekijä. || Lahjoita minulle yhdennentoista hetken palkka ja suuri armosi.

Marttyyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa:

Oi Herra, anna meille Sinun rauhasi | kaikkien pyhien ja Jumalansynnyttäjän esirukousten kautta, || ja armahda meitä, Sinä ai-noa laupias!

Oi pyhät, tunnustuksenne kilpamentillä kukisti pahojen henkien voiman | ja vapautti ihmiset eksytyksestä. | Sen tähden te huudatte pää katkaistunakin: | Ihmisiä rakastava Herra, olkoon sielumme uhri otollinen Sinun edessäsi, || sillä Sinua halaten me ylenkatsoimme ajallisen elämän.

Oi teidän hyvää kauppanne, te pyhät, | sillä te annoitte verta ja saitte periä taivaallista | ja hetken kiusattuina saatte iankaikkisesti iloita. | Totisesti hyvä on teidän kauppanne! | Sillä jättäen katoavaisen te saitte katoamattoman | ja enkelten kanssa karkeloiden te lakkaamatta veisuin ylistätte || yksiolennollista Kolminaisuutta.

Oi maineikkaat marttyyrit, | maa ei teitä kätkenyt, | vaan taivas otti teidät vastaan. | Teille avautuivat paratiisin portit | ja sisälle käytyänne te nautitte elämän puusta sekä rukoilette Kristusta, || että Hän antaisi meidän sieluillemme rauhan ja suuren armon.

Vainajien stikiira perjantai-iltana:

Mikä elämän nautinto voisi olla surusta vapaa? | Mikä kunnia maailmassa olisi muuttumaton? | Kaikki on varjoa heikompaa, kaikki unennäköä petollisempaa. | Hetki vain, niin kuolema kaiken haltuunsa ottaa. | Mutta, oi Kristus, Sinä ihmisiä rakastava, | saata nämä, jotka olet valinnut, lepoon Sinun kasvojesi valkeudessa || ja ihanuutesi ihailussa.

TOINEN SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana:

Oi Vapahtaja, minä olen syntiä tehnyt Sinua vastaan, | niin kuin tuhlaajapoika. | Ota minut katuessani vastaan, oi Isä, || ja armahda minua, Jumala!

Oi Vapahtaja Kristus, | minä huudan Sinulle publikaanin sanoin: | Ole minulle armollinen, niin kuin hänellekin, || ja armahda minua, Jumala!

Ajatellen hirveitten tekojeni sopimattomuutta | minä turvaan Sinun laupeutesi | jäljitellen publikaania, itkevää syntistä naista ja tuhlaajapoikaa. | Sen tähden minä lankean Sinun eteesi, oi armollinen: | Säästä minua, Jumala, ennen kuin minut tuomitset, || ja armahda minua!

Älä ota huomioon rikoksiani, oi Herra, | joka olet Neitseestä syntynyt, | vaan puhdistu sydämeni ja tee se Pyhän Henkesi temppeleksi. | Älä heitä minua pois Sinun kasvojesi edestä, Sinä ainoa, || jolla on mittaamaton armo!

Marttyyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa:

Voittopalkinnon saavuttajat, | jotka eivät halanneet maanpäällistä mukavuutta, | saivat osakseen taivaallisia hyvyksiä ja tulivat enkelten asuinkumppaneiksi. | Heidän rukoustensa tähden armahda meitä, Herra, || ja pelasta meidät!

Kun pyhät marttyyrit rukoilevat meidän puolestamme | ja veisuin ylistävät Kristusta, | kaikki eksytys lakkaa || ja usko pelastaa ihmissuvun.

Marttyyrien kuorot vastustivat hirmuvaltiaita sanoen: | Me olemme voimien Kuninkaan satureita. | Vaikka tuhoaisitte meidät tulessa ja kidutuksissa, || me emme kiellä Kolminaisuuden voimaa!

Suuri on se kunnia, | jonka te, pyhät, saitte uskon kautta! | Sillä te ette voittaneet vihollista vain kärsiessänne, | vaan kuoleman jälkeenkin te karkotatte henkiä. | Sairaita te parannatte, oi sielujen ja ruumiitten parantajat. | Rukoilkaa puolestamme Herraa, || että Hän armahtaisi meidän sielujamme!

Vainajien stikiira perjantai-iltana:

Ihminen kuihtuu kuin kukka | ja unen tavoin katoaa ja häviää. | Mutta pasuunan jälleen kaikuessa | kuolleet kaikki nousevat niin kuin maan vavahdellessa kohtaamaan Sinut, Kristus Jumala. | Kristus Valtias, saata silloin Sinun palvelijaisi henget, || jotka olet keskeltämme ottanut pois, Sinun pyhiesi asuinsijoihin.

KOLMAS SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana

Oi Kristus, | suitsutuksin ja hengellisin lauluin me edeskannamme Sinulle ehtooveisun. || Vapahtaja, armahda meidän sielujamme!

Pelasta minut, Herra minun Jumalani, | sillä Sinä olet kaikkien pelastus! | Minä olen himojen aaltojen kuohuissa, ja rikosten paino upottaa minut. | Ojenna minulle auttava kätesi | ja nosta minut katumuksen valkeuteen, || Sinä ainoa laupias ja ihmisiä rakastava!

Herra, kokoa hajonnut mieleni | ja puhdista kuivettunut sydämeni, | anna minulle katumus niin kuin Pietarille, | huokaus niin kuin publikaanille ja kyyneleitä niin kuin syntiselle naiselle, | että suurella äänellä huuttaisin Sinulle: || Jumala, ainoana laupiaana ja ihmisiä rakastavana pelasta minut!

Monesti ylistysveisua veisatessani | olenkin huomannut tekeväni syntiä, | sillä kun kieleni on ääntänyt lauluja, | on sieluni miettinyt sopimattomuuksia, | mutta oikaise minut molemmissa asioissa katumuksen kautta, Kristus Jumala, || ja pelasta minut!

Marttyyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa:

Oi Kristus, | suuri on marttyyriesi voima, | sillä haudoissa he makaavat ja karkottavat henkiä, | ja he ovat kukistaneet vihollisen vallan kolminaisuususkolla || taisteltuaan jumalisuuden tähden.

Profeetat, Kristuksen apostolit ja marttyyrit | opettivat veisuin ylistämään yksiolennollista Kolminaisuutta, | he valistivat eksyneet pakanat || ja tekivät ihmisten lapset osallisiksi enkelten kanssa.

Uskon tukemina, toivon vahvistamina, | sielullisesti yhdistyneinä ristisi rakastamiseen, oi Herra, | Sinun marttyyrisi tuhosivat vihollisen hirmuvallan, || ja saatuaan seppeleet rukoilevat ruumiittomien kanssa meidän sielujemme puolesta.

Suuri on Sinun ristisi voima, oi Herra! | Sillä yhteen paikkaan se pystytettiin, | mutta vaikuttaa koko maailmassa, | ja se on osoittanut kalastajien joukosta apostolit ja pakanoiden joukosta marttyyrit, || että he rukoilisivat meidän sielujemme puolesta.

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Turhuutta on kaikki, mikä ihmisellä on, | ei se jää hänelle kuoleman jälkeen: | ei kestä rikkaus eikä kunnia mukana. | Kun kuolema tulee, nämä kaikki katoavat. | Sen tähden huutakaamme kuolemattomalle Kristukselle: | Saata poismenneet lepoon sinne, || missä on kaikkien iloitsevien asunto.

NELJÄS SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana:

Halusin pestä kyynelin pois rikkomusteni käsikirjoituksen, oi Herra, | ja miellyttää Sinua loppuelämäni ajan katumuksen kautta, | mutta vihollinen petkuttaa minua | ja käy sotaa sieluani vastaan. || Herra, pelasta minut ennen kuin lopullisesti hukun!

Kuka myrskyssä oleva ei pelastuisi rientäessään tähän satamaan? | Tai kuka tuskissa oleva ei paranisi langetessaan tämän parannuspaikan eteen? | Oi kaikkien Luoja ja sairaitten parantaja, Herra, || pelasta minut ennen kuin lopullisesti hukun!

Vapahtaja, pese minut kyynelilläni, | sillä minä olen saastunut monissa synneissä. | Sen tähden minä lankeankin eteesi: || Jumala, minä olen syntiä tehnyt, armahda minua!

Minä olen hengellisen laumasi lammas | ja turvaan Sinuun, hyvään paimeneen: | Jumala, etsi minut, joka olen eksynyt || ja armahda minua!

Marttyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa:

Oi Sinä pyhiesi muistossa kunniakas Kristus Jumala, || lähetä heidän rukouksensa tähden meille suuri armo!

Oi ihmisiä rakastava, | joka otit vastaan pyhien marttyyrien kärsivällisyyden, | ota meiltäkin vastaan ylistysveisu || ja anna heidän rukouksensa tähden meille suuri armo!

Oi pyhät, kun teillä on uskallus Vapahtajan edessä, | rukoilkaa lakkaamatta meidän syntisten edestä, | pyytäkää rikkomuksiamme anteeksi || ja meidän sieluillemme suurta armoa!

Elävät uhrit, hengelliset polttouhrit, | Herran marttyyrit, Jumalan täydelliset uhrilahjat, | jotka tunnette Jumalan ja jotka Jumala tuntee, | lampaat, joiden tarhaan eivät sudet pääse, | rukoilkaa, että meitäkin paimennettaisiin teidän kanssanne || levähdyksen vesien äärellä!

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Mitä on nyt viehtymys maailmaan, | mitä ajallisten menojen pettävä loisto? [Missä kulta ja hopea? | Missä palvelijain paljous ja touhu? | Kaikki on tomua, kaikki tuhkaa, kaikki varjoa vain. | Mutta tulkaa, huutakaamme kuolemattomalle Kuninkaalle: | Herra, suo poismenneille iankaikkisia hyvyyksiäsi || saattaen heidät lepoon vanhenemattomaan autuuteen.

VIIDES (ENSIMMÄINEN PLAGAALINEN) SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana

Herra, minä en lakkaa syntiä tekemästä, | sillä en tunnista minua ympäröivää ihmisrakkauttasi. |
Voita paatumukseni || ja armahda minua, oi ainoa hyvä!

Oi Herra, Sinun pelkosi valtaa minut, mutta paha tekemästä en lakkaa! | Kuka ei pelkäisi
tuomaria tuomioistuimessa? | Tai kuka parannusta halajava vihastuttaisi minun laillani lääkärin? |
Oi pitkämielinen Herra, sääli minun heikkouttani || ja armahda minua!

Voi, kuinka olenkaan tullut hedelmättömän viikunapuun kaltaiseksi | ja pelkään kirousta ja
katkaisua! | Mutta Sinä, taivaallinen viljelijä, Kristus Jumala, | tee kuivettunut sieluni
hedelmälliseksi, | ota minut vastaan niin kuin tuhlaajapojan || ja armahda minua!

Minä rukoilen Sinua, oi Neitseestä syntynyt Herra: | Älä ota huomioon rikkomusteni paljoutta, |
vaan pyyhi pois kaikki rikokseni, | anna minulle kääntymyksen mieli, oi ainoa ihmisiä rakastava,
|| ja armahda minua!

Marttyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa

Oi kunniaakkaat marttyyrit, | ylenkatsoen kaikkea maanpäällistä | ja miehuullisesti käyden
kidutuksiin | te ette pettyneet autuuden toiveessanne, | vaan tulitte taivasten Valtakunnan
perillisiksi! | Kun teillä on uskallus ihmisiä rakastavan Jumalan edessä, || rukoilkaa maailmalle
rauhaa ja meidän sieluillemme suurta armoa!

Herra, Sinun pyhäsi kukistivat paholaisen eksytyksen ja röyhkeyden, | kun he uskon haarniskaan
pukeutuneina ja ristin merkillä itseään innostaen | kävivät itse miehuullisesti kidutuksiin. | Lähetä
kaikkivaltiaana Jumalana heidän anomustensa kautta maailmalle rauha || ja meidän sieluillemme
suuri armo!

Rukoilkaa meidän puolestamme, pyhät marttyyrit, | että pääsisimme rikoksistamme, || sillä teille
on annettu armo rukoilla meidän puolestamme.

Sielussanne kyltymätön halu te, pyhät marttyyrit, | ette kieltäneet Kristusta, | vaan kestitte hirveät
ja moninaiset kidutukset. | Hirmuvaltiaitten röyhkeyden te kukistitte | ja säilyttäen horjumattoman
ja vahingoittumattoman uskon siirryitte taivasiin. | Kun teillä sen tähden on uskallus Hänen
edessään, || rukoilkaa, että Hän lahjoittaisi meille suuren armon!

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Minä muistelin profeettaa, joka huusi: | "Minä olen tomu ja tuhka", | ja myös katselin mitä
haudoissa on. | Näin paljaita luita ja sanoin: | "Kuka näistä on kuningas, kuka sotamies? | Kuka
rikas, kuka köyhä? | Kuka hurskas, kuka syntinen?" || Oi ihmisiä rakastava Herra, saata vanhurs-
kaitten joukkoon palvelijasi.

KUODES (TOINEN PLAGAALINEN) SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana:

Gk"qng" o kpwnnc"mcvw o wuvc" gkm@m { { pgnqkv@m@p0"~"Ugp"v@j fgp" o kp@"twmqkngp"Ukpwc."Xercjvclc."~"gvv@" gppgp"nqr rwc"m@pp{vv@kukv" o kpww"lc"cpvckukv" o kpwnng"mcvw o wmugp."~"gvv@" r gncuvwkukp"mc fqvwmuguvc#"

Qk"Mtkuvvu."~"mwp"vwngv" rgn@vv@x@uvk."@n@"ucpq" o gknng<"~"Okp@"gp"vwppg"vgkv@#"~"Uknn@"Ukpwwp." Xercjvclccp." o g"qng o o g"rcppggv"vqkxq o o g."~"xckmmc"x@nkprkv@ o @vv3/4 o { { vg o o g"v@j fgp"g o o g" v@{v@m@p"Ukpwp"m@um{1@uk0"~"Owvvc" o g"twmqkng o o g<"~"U@@uv@" o gkf@p"ukgnw o o g#"

Xercjvclc."Ukp@"ukgnwlgp"lc"tww o kkvvgp"n@m@tk."~"rctcpc" o kpwp"u{ f@ o gpk"xc o o cv."~"lqvmc"qxcv" u{pv{pggv" o qpkuvc"u{ppgkuv@pk."~"lc"cppe"ckpc"cpvvgmuk" o kpwp"tkmmq o wmugpk#"~"Uwq" o kpwnng" mcvw o wmugp"m { { pgnqkv@."~"cppe" o kpwnng" r@@uv@"xgnqkucvck."qk" J gtte."~"lc"ct o c j fc" o kpwc#"

Jcxkvwccp" o kpww" j { xgkv@"cncuvq o cmuk"~"xkj qnkpgp" j cexqkvk" o kpwc"u{ ppkp"pwqngnnc."~" o wvvc" rctcpc"ukgnwlgp"lc"tww o kkvvgp"n@m@tkp@" o kpwp"ukgnwpk"xc o o cv."qk"Lw o cnc."~"lc"ct o c j fc" o kpwc#"

Marttyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa

Ukpwp" o ctv { { tkuk."qk" J gtte."~"gkx@v"mkgnv@pggv"Ukpwc" gkx@vm@"nwq rwpggv"Ukpwp"m@um{ kuv@uk0"~" J gkf@p" guktwmqwuvgpuc"v@j fgp"ct o c j fc" o gkv@#"

Qk"Mtkuvvu."~"Ukpwp"v@j vguk" o ctv { { tgmuk"vwnggv"mguvkx@v" o qpkc"mkfwwwmukc"~"lc"uckxcv"vckxckuuc" v@{ fgnkugp"ugr r gnggp."~"gvv@"twmqknkukxcv" o gkf@p"ukgnwlg o o g"rwqnguvc0"

Xqkvvqkucv" o ctv { { tkv."vckxcep"cuwmmccv."~"mguvkx@v" o qpkc"mkfwwwmukc"vckuvgnnguuecp" o ccp" r@@nn@0"~" J gkf@p" guktwmqwuvgpuc"lc" r { { pv3/4lgpu@"v@j fgp"~"xctlgng" o gkv@"mckmmkc."qk" J gtte#"

Ukpwp"tkuvkuk."qk" J gtte."vwnk" o ctv { { tgnng"xqkvvc o cvvq o cmuk"cuvgmuk."uknn@"gfguu@p" j g"p@mknx@v" mwqng o cp." o wvvc"gpncvc" j g"p@mknx@v"vwngxcp"gn@ o @p"lc"Ukpwwp"vqkxqpuc"rcppgp" j g"xc j xkuvwkxcv0" J gkf@p" r { { pv3/4lgpu@"v@j fgp"ct o c j fc" o gkv@#"

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Sinun rakentavasta käskystäsi olen saanut alun ja olemuksen, sillä tahtoen kokoonpanna minut eläväksi olenoksi näkymättömästä sekä näkyväisestä luonnosta Sinä muodostit ruumiini maasta, mutta sielun annoit jumalallisella ja eläväksi tekevällä puhalluksellasi. Sen tähden, oi Kristus, saata palvelijasi lepoon elävien maahan ja vanhurskaiden asuntoihin.

SEITSEMÄS (RASKAS) SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana

Tuhlaajapojan lailla minä olen tullut, oi armollinen: Ota minut eteesi langetessani vastaan niin kuin yhden palkkalaisistasi, Jumala, ja armahda minua!

Niin kuin ryövärien käsiin joutunut ja haavoittunut olen minäkin, sieluni on omien syntieni maahan lyömä ja haavoittunut. Kehen muuhun minä synnalainen turvaisin, paitsi Sinuun, sielujen laupiaaseen parantajaan? Jumala, vuodata päälleni suuri armosi!

Oi Vapahtaja, älä katkaise minua syntistä, niin kuin katkaisit hedelmättömän viikunapuun, vaan anna minulle anteeksi ja kastele minun sieluani katumuksen kyynelin monia vuosia, että voisin kan-taa Sinulle armeliaisuuden hedelmää!

Sinä vanhurskauden Aurinko, valista niiden sydämet, jotka Sinulle huutavat: Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Marttyyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa

Kunnia olkoon Sinulle, Kristus Jumala! Sinusta apostolit kerskaavat ja marttyyrit riemuitsevat, jotka ovat yksiolennollisesta Kolminaisuudesta saarnanneet.

Te, pyhät marttyyrit, jotka olette jalosti kilvoitelleet ja olette kruunatut, rukoilkaa edestämme Herraa, että Hän meidän sielujamme armahtaisi.

Kun te, pyhät marttyyrit, piditte halpana kaikkea maan päällistä ja julistitte miehuullisesti Kristuksesta kilpakentällä, te saitte Häneltä kidutustenne palkan. Mutta me pyydämme: Koska teillä on uskallus, rukoilkaa Häntä, että Hän kaikkivoimallisena Jumalana pelastaisi meidän sielumme meidän, jotka turvaamme teihin!

Oi kunniakkaat marttyyrit, Hengen kasvatit, sanalliset polttouhrit, Jumalalle otollinen mieluisa uhri, teitä ei maa peittänyt, vaan taivas otti teidät vastaan ja te pääsitte enkelten osallisuuteen. Teitä me pyydämme: Rukoilkaa enkelten kanssa Vapahtajaa, meidän Jumalaamme, että Hän antaisi maailmalle rauhan ja pelastaisi meidän sielumme!

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Elämänantaja Vapahtajamme, suo lepo niille, jotka olet ottanut pois tästä ajasta, veljillemme, jotka huutavat: Kunnia Sinulle!

KAHDEKSAS (NELJÄS PLAGAALINEN) SÄVELMÄ

Katumusstikiirat sunnuntai-iltana

Enkelit lakkaamatta veisuin ylistävät Sinua, Kuningasta ja Herraa, mutta minä lankean Sinun eteesi niin kuin publikaani ja huudan: Jumala, ole minulle armollinen ja pelasta minut!

Oi minun sieluni, joka olet kuolematon, älä anna elämän aaltojen sinua peittää! Raitistu ja huuda Hyväntekijällesi: Jumala, ole minulle armollinen ja pelasta minut!

Jumala, anna minulle kyyneleitä, niin kuin kerran syntiselle naiselle, ja suo minun kastella jalkasi, jotka ovat vapauttaneet minut eksytyksen tieltä, ja edeskantaa Sinulle hyvänhajuisena mirhana ka-tumuksen rakentamaa puhdasta elämää, että minäkin saisin kuulla halatun äänesi: Uskosi on sinut pelastanut, mene rauhaan!

Kun minä ajattelen hirveitten tekojeni paljoutta ja muistan pelotta-vaan tutkimusta, joudun kauhun valtaan ja turvaan Sinuun, ihmisiä rakastavaan Jumalaan. Sen tähden minä rukoilen Sinua, oi ainoa synnitön: Älä ylenkatso minua, vaan lahjoita katumus kurjalle sie-lulleni ennen loppua ja pelasta minut!

Marttyyristikiirat perjantai-illan ehtoopalveluksessa

Oi Herran marttyyrit, te pyhitätte jokaisen paikan ja parannatte jokaisen sairauden. Nytkin me pyydämme: Rukoilkaa, että meidän sielumme pelastettaisiin vihollisen ansoista!

Me rukoilemme, oi Herran marttyyrit: Rukoilkaa meidän Jumalaam-me ja pyytäkää, että Hän antaisi meidän sieluillemme runsaan armon ja armahduksen monille rikkomuksillemme!

Sinun marttyyrisi, oi Herra, unohtivat elämän hyvyudet ja ylenkatsoivat kidutuksia tulevan elämän takia ja he osoittautuivat sen perijöiksi. Sen tähden he riemuitsevat enkelten kanssa. Lahjoita heidän rukoustensa tähden kansallesi suuri armo!

Pyhille sopii kaikki kunnia ja kaikki ylistys, sillä he taivuttivat kau-lansa miekkojen edessä Sinun tähtesi, joka taivutit taivaat ja laskeuduit. He vuodattivat verensä Sinun tähtesi, joka tyhjerisit itsesi ja otit palvelijan muodon. He nöyrytyivät kuolemaan asti jäljitellen Sinun köyhyyttäsi. Heidän rukoustensa kautta, armosi paljouden tähden, Jumala, armahda meitä!

Vainajien stikiira perjantai-iltana

Minä itken ja valitan kuolemaa ajatellessani ja nähdessäni Jumalan kuvaksi luodun kauneutemme haudoissa muodottomana, kunniattomana, näöttömänä makaavan. Oi ihmettä! Mikä salaisuus onkaan tämä, mikä on meille tapahtunut? Kuinka olemme annetut turmion valtaan? Kuinka olemme kuoleman kanssa yhteen iestetyt? Totisesti, niin kuin kirjoitettu on, niin on käskenyt Jumala, joka antaa levon poismuuttaneille.